

Časopis za mlađe
broj 168. / 2023.

Glavni urednik
Alen Hadžiefendić

Lektura
Miroslav Vukmanić
Korektura
Petra Gojević
Grafičko oblikovanje
Sanja Šeb

POSJETI ▶

mladi.adventisti.hr

I BUDI U TIJEKU DOGAĐANJA!

RIJEĆ UREDNIKA

DRAGI MLADI,

Prvog polugodište je, evo, već gotovo! Treba još samo malo "stisnuti" s učenjem, ispitima i školskim radovima, i onda na školske praznike. Vjerujem da se svi radujete zimskim praznicima. Zasigurno je u posljednjih nekoliko mjeseci bilo dosta školskih i drugih izazova, ali uvjeren sam da ste uz sve to imali prekrasna osobna iskustva s Bogom. Jer, iskustva s Bogom su jako važna; ona pokazuju da je Bog s nama, da se brine za nas i da nas vodi. Nakon takvih iskustava mi više nikada nećemo biti isti. Iskustva nas mijenjaju, pomažu nam da duhovno rastemo i sazrijevamo te da gledamo svijet iz potpuno drukčijeg gledišta.

U ovom broju ćete naći jedno takvo iskustvo, koje će biti na blagoslov svima vama koji ga budete s pozornošću pročitali. Osim toga, naći ćete zanimljivo duhovno razmišljanje, i moći ćete pročitati o crkvenim događajima u kojima nas je Bog blagoslovio na različite načine i ospособio nas da Mu možemo još bolje i radosnije služiti.

Alen Hadžiefendić

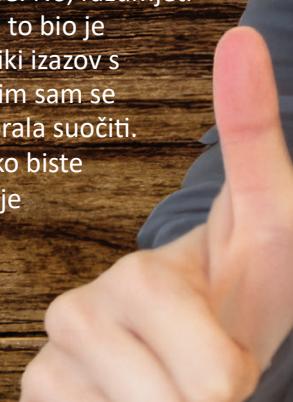
Maria Luiza

BOŽJI POSAO

Z ovom se Maria Luiza, Brazilka sam i imam osamnaest godina. Od veljače 2023. godine volontiram u Adventističkom dječjem vrtiću u Tirani, glavnom gradu Albanije, i još dodatno kao misionarka. Kao što možete prepostaviti, srednju školu sam završila u prosincu prošle godine, a ove godine sam odlučila uzeti stanku od svojeg školovanja. To je samo kratka stanka, budući da ću u veljači sljedeće godine započeti studij psihologije. Moj prijelaz iz srednje škole na sveučilište biće mnogo složeniji nego što sam očekivala.

Dopustite mi da počnem od početka: Kao i svakom srednjoškolcu, matura je za mene bila nešto veliko, pogotovo zato što u tom razdoblju života, kad vam uglavnom nedostaje zrelosti i još se sami u potpunosti ne poznajete, trebate izabrati što želite raditi do kraja života. Tako sam se i ja osjećala prije nekoliko mjeseci. Pritisak i odgovornost koje osjećamo tijekom tog vremena uglavnom donose tjeskobu i stagnaciju. Moramo učiniti tako veliki korak, a nemamo pojma odakle krenuti. Moje iskustvo je bilo da sam zaključila kako nišam spremna učiniti taj veliki izbor, pa sam krenula u drugom smjeru.

Pitala sam se pokušavam li pobjeći od svega, i zaključila da mi se ne žuri. Nakon što su me mnogo puta savjetovali, shvatila sam da je odluka koju donosim jedna od najboljih koje sam mogla učiniti za sebe. No, razumjeti sve to bio je veliki izazov s kojim sam se morala suočiti. Kako biste bolje

razumjeli moj svjetonazor, htjela bih sve staviti u kontekst. Kao prvo, moj otac je pastor, moja majka je učiteljica, a ja sam odrasla kao adventistica. Bilo je trenutaka kad nisam u potpunosti razumjela što znači živjeti kršćanskim načinom života, pogotovo zato što mi je odlazak u crkvu i život s Bogom uvijek bilo nešto jednostavno i prirodno. Nikada do tada se nisam nalazila izvan tog staklenog zvona. Cijeli život sam pohađala adventističke škole i oduvijek sam u tom okruženju. Nemojte me krivo shvatiti, ja sve to smatram velikom prednošću, ali kao i mnogi ljudi u sličnim okolnostima, u određenom sam trenutku morala prestati štovati Boga svojih roditelja, i početi štovati svojeg Boga. Također, vjerujem da je to put kojim ču zauvijek ići, i to će činiti s velikom radošću.

Tijekom srednje škole pronašla sam svojeg Boga, i sjećam se da sam u to vrijeme izgrađivala svoj odnos s Njim. U učeničkom domu smo svako jutro imali određeno vrijeme posvećeno osobnom druženju s Bogom, i ne mogu opisati koliko je to bilo dobro za mene. Postupci su vrlo važni u mojojem životnom stilu, pa me je taj obvezni dio svakodnevne rutine natjerao da sve svoje isprike ostavim po strani, i učinim Boga dijelom svakog svojeg jutra. Također, tada sam shvatila da će u tom priateljstvu biti uspona i padova — naravno, zbog mene. No, shvatila sam i da će, iako mnogo puta pogriješim, Bog pun ljubavi o kojem sam slušala odmalena uvijek biti tu uz mene.

A onda me je Bog pozvao. Usred moje zbrke i nereda, On me je doveo do moje svrhe: službe Njemu! Kao svjetlo Svetoga Duha, jednostavno mi se u mislima pojavila volja da sljedeću godinu posvetim misiji. Naravno, Bog me je već bio pripremio za to. Sada vidim da su svi koraci koje sam do tada poduzela bili plodovi toga što sam Mu dopustila da vodi moj život. Odlazak u učenički dom bio je važan korak u mojojem životu. I učenje engleskog bio je važan korak u mojojem životu. Uključivanje u rad misijske organizacije u mojoj školi bio je tako važan korak u mojojem životu, i sve što sam do tog trenutka čula o misiji bilo je presudno za taj korak. Bog je od početka bio tu.

Nakon što sam slušala više o misiji i razumjela njezinu važnost, sve što sam čula imalo je smisla i odlučila sam započeti svoj misionarski život. Doslovce. Shvatila sam da misionar ne mora živjeti u inozemstvu, ili se preseliti u drugu kulturu, već da svaki kršćanin treba biti misionar tamo gdje se nalazi. Shvatila sam da će povezivanje mojih

želja i mojih planova za moj život s Božjim planom za mene olakšati moje putovanje, i da će se moći odmoriti, jer se više ne moram pouzdavati u sebe ili svoje izbore, već samo u Onoga koji me poznaje bolje od ikoga!

Odlučila sam otići u Albaniju, ne samo kao volonterka u vrtiću, već i kao misionarka. Htjela sam otići kao netko čiji svaki međuljudski odnos ima svrhu spojiti ljudе s Onim tko mi je dao mir. Vidjela sam hitnost izvan svojeg malog mјehurićа, a to je podijeliti ono što je meni možda toliko očito, a što je mnogim drugim ljudima potpuno nepoznato: Božju milost!

Ova godina je bila sjajna. U Albaniji sam od veljače i, nažalost, odlazim kući za nekoliko dana. Sada mogu — kako se to na portugalskom kaže — “punih usta” reći da je ovo sada moje pravo *ja*. Drugim riječima, nisam mogla napraviti bolji izbor, to jest: Bog me nije mogao dovesti na bolje mjesto. Sada uistinu mogu reći da sam imala želju služiti i pomagati drugima, ali to putovanje je bilo gotovo najvažnije baš za mene. Bez ikakve sumnje mogu reći da sam ovdje jako puno napredovala: bolje sam upoznala sebe, imala sam sjajna iskustva i priliku putovati i vidjeti svijet, ali iznad svega, imala sam priliku otvoriti svoj um za misiju i postati sigurna da je to ono što želim raditi do kraja života. Shvatila sam kako je smjer u kojem želim ići studiranje predmeta koji će mi pomoći pri radu s djecom. Želim ih razumjeti, i naučiti kako s njima bolje raditi.

Vidjela sam da sam očito morala proći kroz ovo razdoblje života kako bih mogla uspješno živjeti u sljedećem.

Teško je biti daleko od najdražih, ali sam doista naučila da moram proći kroz takav postupak kako bih mogla živjeti svoju svrhu, a takvih postupaka ima u izobilju. To je zato što tijekom tih događanja u našem životu dobivamo snagu za život i uživanje u onome što dolazi na kraju tog putovanja. Taj postupak zapravo traje sve dok živimo na ovoj Zemlji: učimo i grijesimo, ali se uvijek iznova odlučujemo hodati uskim putom. Upravo je postupak penjanja to što dosezanje vrha čini vrijednim postignućem, i tada vidimo koliko se isplatilo penjati.

Ako biste me poslije svega ovoga tražili za savjet, on bi svakako bio sljedeći: Neka svrha vašeg života bude služba Bogu, jer kad mi sudjelujemo u Božjem poslu, On se brine za naš posao, a to je najbolja razmjena koju u životu možete načiniti!

Ivan Đidara

Ukrajinci na školovanju u Maruševcu

Usrednjoj školi s pravom javnosti u Maruševcu ove je školske godine, nakon prethodno završenog prvog razreda, nastavila svoje obrazovanje za medicinsku sestru u drugom razredu **Darina Hačkovska**, rođena 2007. godine u gradu Žmerinka u Viničkoj oblasti u Ukrajini. Darina, koju zovu Daša, ima dva mlađa brata, oca bravara i majku domaćicu. Po pravilu da obitelji s troje ili više djece mogu napustiti Ukrajinu, Dašina ratna prognanička obitelj smjestila se u Belom Manastiru u Hrvatskoj. Njezini roditelji su vjernici Adventističke crkve i ona je krštena vjernica. Lijepo se snašla u adventističkoj školi, a posebno voli pjevati u sastavima i zborovima. Trudi se što bolje naučiti hrvatski. Kaže da je lijepo prihvaćena i da ima puno prijatelja. Moli se da rat u njezinoj domovini što prije završi, a o povratku u Ukrajinu će razmišljati kad se ostvare takvi uvjeti. Hobi joj je sviranje gitare.

Ilija Hliebov rođen je 2005. također u gradu Žmerinka u Ukrajini. S obitelji je došao u Zagreb, pa je prošle godine u Maruševcu upisao prvi razred za medicinskog tehničara, a ove je godine nastavio školovanje u drugom razredu. Rat u Ukrajini zatekao je njegovog oca u Zagrebu, na privremenom radu kao građevinara. Da bi se spojili kao obitelj, iz Ukrajine su kao ratne izbjeglice došli i preostali iz njegove obitelji: on, mlađi brat, dvije sestre i majka. Njegovi roditelji su adventisti i on je kršteni vjernik. Naučio je hrvatski jezik i stekao dosta prijatelja. Kaže da je dobro prihvaćen i da mu je ovdje lijepo. Moli se da rat u njegovoj domovini što prije završi. Kaže kako su pastori Adventističke crkve u njegovoj domovini, uz evangeliziranje, snažno uključeni u humanitarni rad, jer je tamo to sada jako važno. O povratku u Ukrajinu još ne razmišlja jer je sve tako neizvjesno. Hobi mu je vožnja biciklom i plivanje.

Marjana Kosiak rođena je također u gradu Žmerinka u Ukrajini. Došla je s ocem u Zagreb ove godine, i u Maruševcu je upisala prvu godinu srednje škole medicinskog smjera, za fizioterapeutkinju. Ima sedamnaest godina, dva mlađa brata i dvije mlađe sestre. Otac joj je građevinar, a majka domaćica. Majka i mlađa braća i sestre su još u Ukrajini, jer u Zagrebu nisu mogli pronaći smještaj za njih sedmoro. Njezini roditelji su adventisti i ona se također smatra adventisticom, iako će to u budućnosti potvrditi biblijskim krštenjem. Ima više hobija: crtanje, čitanje, šetnja, planinarenje, putovanje...

Marjana, Ilija, Darina

ZAGREPČANI I BEOGRAĐANI U SARAJEVU

Mladi iz Crkve Zagreb 1, uz nekolicinu mladih iz Beograda, okupili su se u Sarajevu, za vikend 20. do 22. listopada 2023. godine. Time su mladi iz tri glavna grada susjednih država proveli zajedničko vrijeme, upoznajući se kroz zanimljive aktivnosti i službu Bogu.

Subotnje bogoslužje održali smo na temu iskušenja. Prvi dio bogoslužja organizirali su mladi iz Beograda, a drugi dio mladi iz Zagreba. Biblijска pouka je bila neobična i zanimljiva. Podijelili smo se u šest skupina, prema mjesecima rođenja. To nam je omogućilo da se svi pomiješamo, bolje upoznamo te čujemo različita mišljenja. Tijekom bogoslužja slušali smo dvije kratke propovijedi, pastorâ Danila Zelenkapića te Josipa Ivankovića.

Nakon bogoslužja su braća i sestre iz Sarajeva poslužili zajednički ručak, a potom smo krenuli u šetnju Wilsonovim šetalištem uz rijeku Miljacku. U jednom trenutku prekinula nas je kiša, no nije sprječila naše uživanje u šetnji. U molitvenom domu smo svi zajedno završili subotu, a navečer smo se ponovno družili i igrali mnoge društvene igre.

U nedjelju smo se okupili na kratkom jutarnjem bogoslužju, nakon čega smo krenuli u razgledavanje Baščarsije. Tamo smo proveli većinu dana, obilazeći različite znamenitosti Sarajeva te pokoji restoran i trgovinu s mnoštvom zanimljivosti.

Taj predivan vikend uistinu nam je bio na blagoslov, i svatko od nas će pamtitи to putovanje do kraja života. Već su počela raspitivanja o tome kad ćemo se ponovno susresti na nekom duhovnom vikendu. Hvala Bogu što nas je vodio, čuvao i blagoslovio na svakom koraku našeg izleta u Sarajevo!

Izabela Gloc

SUSRET STUDENATA I VOĐA MLADEŽI U CRIKVENICI

Vjera na ispitu” — bila je tema vikenda susreta studenata i vođâ mladih u Crikvenici, koji se održao od 27. do 29. listopada 2023. godine u organizaciji Odjela mladih i Odjela za odgoj i obrazovanje Jadranske unije konferencija. Predavač je bio psiholog Nikola Grujić, ravnatelj Gimnazije Živorada Jankovića iz Novog Sada, koji je s vođama mladeži i studentima podijelio svoje stručno znanje iz psihologije i Biblije te ih pritom ohrabrio svojim iskustvima s Bogom, koja je stekao tijekom studija. Susret je bio veliki blagoslov za sve prisutne, jer se promišljalo o dubokim i izazovnim pitanjima koja si postavljaju mladi, i o kojima se ne govori često: Vjera u Boga: emotivna i ili racionalna? Biblija i znanost, ... i slično.

Subota navečer bila je prožeta duhovnim sadržajem i druženjem. Tu je bila kreativna molitvena soba, “teološki kutak” u kojem su se mogli dobiti odgovori na teološka pitanja i razgovor s Grujićem. On je bio spremjan razgovarati s mladima pojedinačno, tako da su svi koji su htjeli imali priliku dobiti odgovore na osobna pitanja, i uz to još ispuniti test osobnosti koji im je predavač rado protumačio. Kako je cijeli susret prošao i koje su dojmova imali vođe mladih i studenti, upitali smo same prisutne. Etea Zuletić je rekla: “Na tom vikendu sam imala mogućnost vidjeti perspektive drugih studenata i povezati se s njima.” Timi Bahun je rekao: “Molitvena soba u subotu uvečer bilo mi je nešto najljepše na vikendu.”

Iako je cijelo druženje bilo prožeto pjesmama i poučnim temama, za neke su najzanimljiviji dio susreta ipak bila druženja i upoznavanja novih ljudi. Elda Vladi je rekla: “Najljepše na ovom vikendu bilo je druženje s drugima, upoznavanje novih ljudi i kultura te razmjena duhovnih iskustava.”

U Crikvenici su se okupili mladi iz Slovenije, Hrvatske i Albanije; ali bez obzira na jezične prepreke, svi su slavili Boga jednoglasno i s veseljem. Tko je želio, mogao je šetati po prirodi, gledati izlazak i zalazak sunca te se tako još jednom uvjeriti kako je Bog sve predivno stvorio. Na pitanje postavljeno sudionicima: “Hoćete li doći sljedeće godine na susret studenata i vođa mladih?” — odgovori su bili jednoglasni: “Da!” Radujemo se takvim susretima i, naravno, vikendu u Crikvenici sljedeće godine.

TEEN CONNECT U MARUŠEVČU

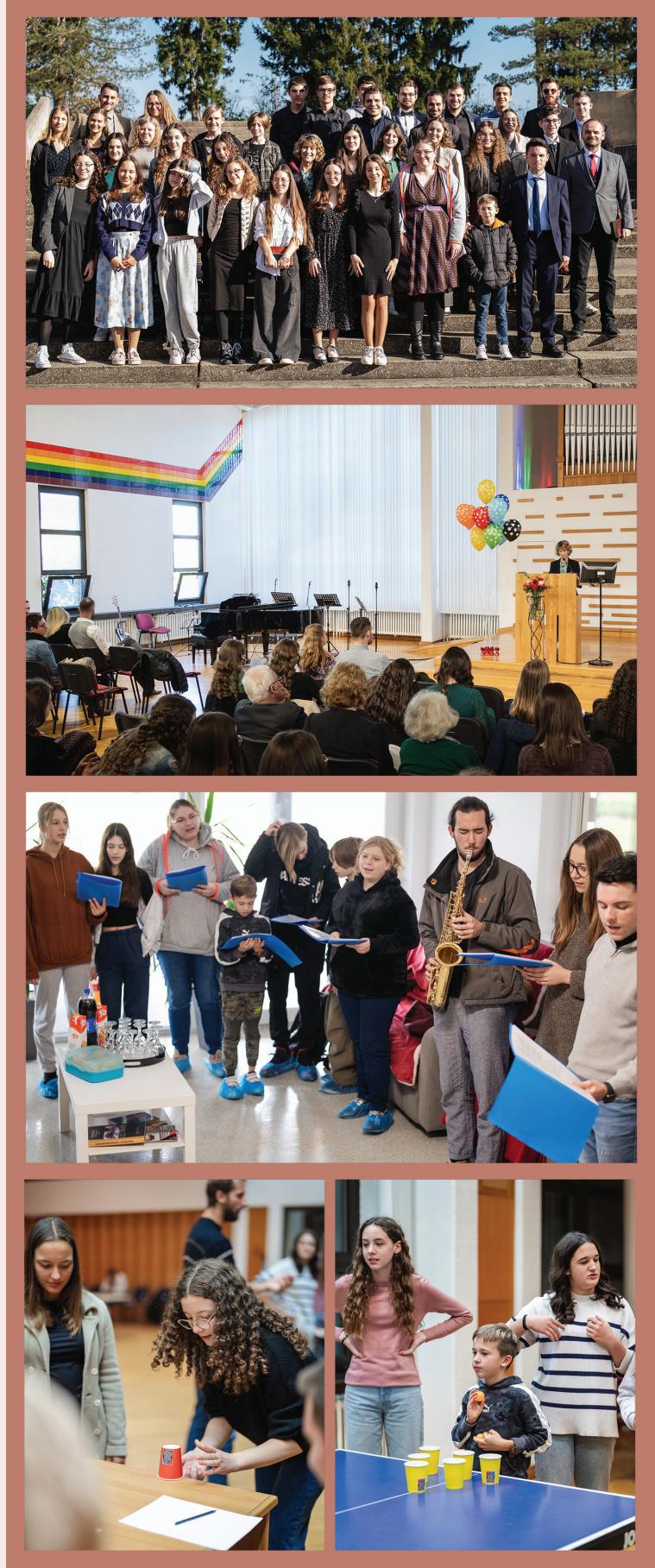
Događaj koji okuplja djecu i mlade iz različitih mjesta u zajedničkom druženju, igrama, molitvi, slavljenju Boga i promišljanju o duhovnim temama — *Teen Connect* — održan je u Maruševcu, od 17. do 19. studenoga 2023. godine.

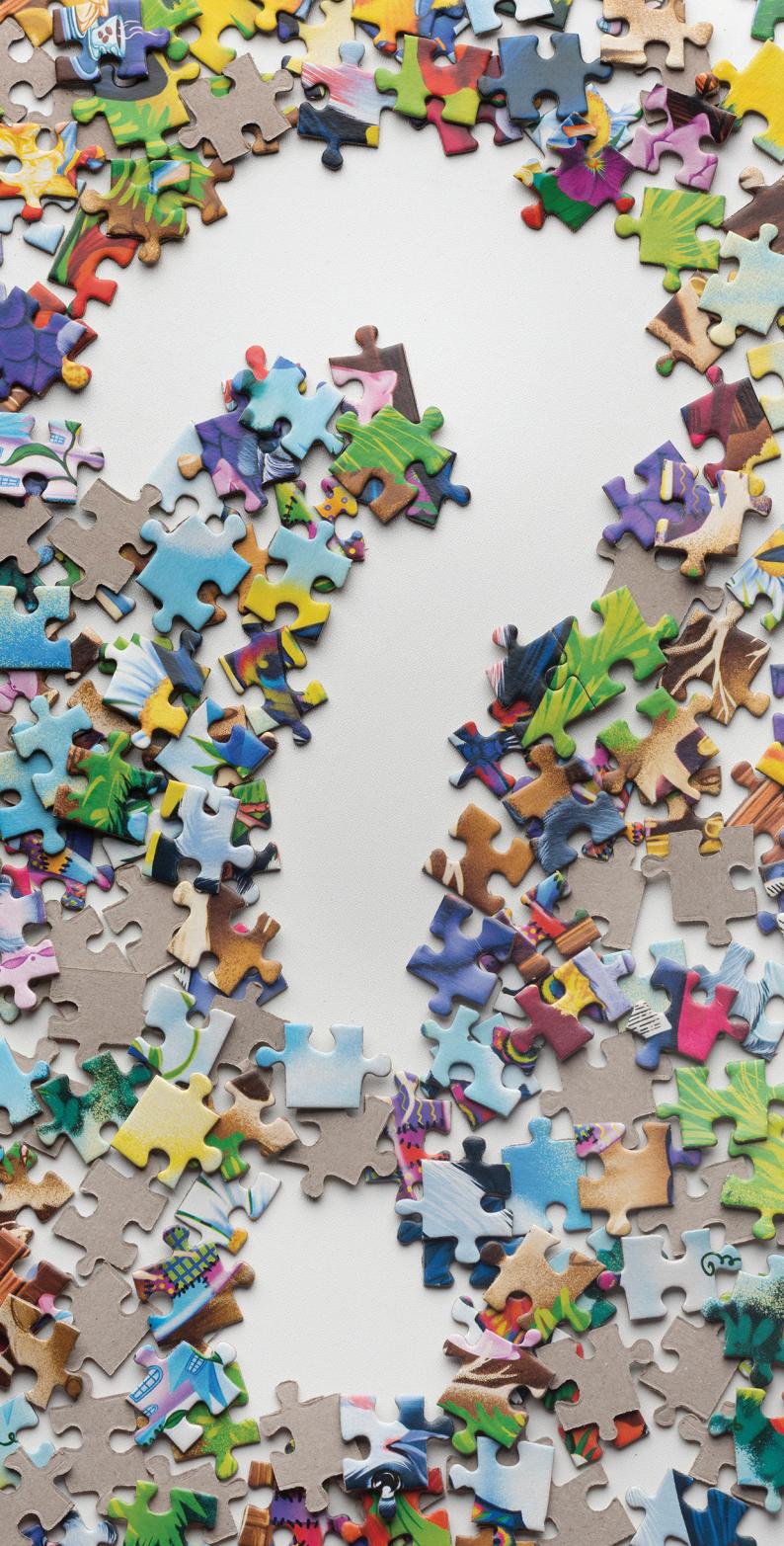
“Moć misli” bila je glavna tema niza zanimljivih i poticajnih izlaganja koja je održala predavačica Tatiana Godina Marin. Objasnila je zašto je važno razmišljati o našim mislima — jer one utječu na naša djela, djela grade navike, navike čine karakter, a karakter gradi našu budućnost. Misli su moćne, jer način razmišljanja oblikuje stav i ponašanja prema samima sebi i drugima. Stoga je važno prepoznati misli koje su štetne i zamijeniti ih onima koje Bog ima za nas. Iz biblijskih događaja mladi su mogli naučiti kakvi načini razmišljanja će im pomoći da se razviju u prave žene i muškarce. Biti žena znači pomagati i ohrabrvati druge, posvetiti više pažnje izgradnji unutarnje ljepote i usmjeriti se na ono što je neprolazno — ljubav prema Bogu i bližnjemu. Biti muškarac znači biti hrabar u suočavanju s izazovima, činiti pozitivne promjene oko sebe i u društvu te pokazati snagu u mudrosti i ljubaznosti.

Program je bio dodatno upotpunjeno zanimljivim radionicama koje su bile dobra prilika za kreativno izražavanje, izrađivanje poklona za druge, pokazivanje zahvalnosti, vlastitih želja i potreba, te molitvu za potrebe drugih.

Kako ne bi izostalo vremena za zabavu i druženje, upriličena je zabavna večer, na kojoj su se mladi podijeljeni u timove međusobno natjecali u raznim zabavnim igrama, odmjeravali vještine, darovitost i refleksje, te se pritom dobro nasmijali i još više zbljžili.

Osim međusobnog povezivanja mladih, taj je susret obilježilo i zbljžavanje sa starijom generacijom kroz posjet obližnjem Domu za starije osobe u Gredi. Voditelji doma su nas ljubazno ugostili i zadivili ljubavlju i brigom koju posvećuju svojim štićenicima. Vrijeme je provedeno u toploj i veselom ozračju uz hranu, pjesmu, sviranje i razgovore sa starijima. Mladi su se mogli povezati sa starijima slušajući njihova životna iskustva, što ih je nadahnulo na promišljanje o životu iz potpuno drugičke perspektive.

NEŠTO O PUZZLAMA

Petar Crnogorac

“Tvoje će uši čuti glas koji će reći
iza tebe kad ti moraš ići ili desno ili
lijevo: ‘Evo puta, podi njime.’

(Izajia 30,21)

Svrhovit život podrazumijeva da negdje postoji jedna slagalica ili *puzzle*. Svrhovit život podrazumijeva da postoje dijelovi te slagalice koji se slažu, i oni koji se ne slažu. Svrhovit život podrazumijeva da je svatko od nas jedna slagalica i da postoji određeno mjesto gdje najbolje odgovara, gdje najviše može učiniti da cijela slika ili cijeli *puzzle* izgleda potpunije.

Da, pobrini se da ti je život “skockan”! Nađi posao koji će ti dati neki novac i određeni ugled. Nađi prijatelje kakve želiš; nađi djevojku / ili dečka, jednog dana muža / ili ženu koji će biti ispunjenje tvojih snova. Lijepo uredi kuću u kojoj ćeš živjeti, ili stan, i stavi odgovarajuće biljke na balkon. Idi na nogomet četvrtkom, ili na pedikuru srijedom. Da, pazi na sebe da na kraju imaš nešto u životu, dovoljno da budeš zadovoljan. Ali nemoj zanemariti biti dio veće slagalice.

Zašto? Ne zato da budeš lijep iznutra, ili zato što je to pohvalno, ili zato što će se tvoji roditelji ili voditelj mlađih ponositi tobom. Nego zato što ima 735 milijuna pothranjenih ili gladnih ljudi na svijetu; zato što ima stotine državnih ureda i službi u Hrvatskoj u kojima stanke za ručak traju četiri sata. Zato što ima tko zna koji broj medicinskih sestara i tehničara koji su zaboravili Hipokratovu zakletvu. U svijetu ima dosta patnje i nepravde. Ti možeš smanjiti nešto od toga. Nisi preslab, ili premalena za to.

Ono što kršćani trebaju znati, a što je usađeno u srca mnogih ljudi, vjerovali u Boga ili ne (Rimljanima 2,15), jest da svijet ne trebaš uzeti takav kakav jest i biti isti kao i svi drugi. Ne trebaš na temelju stvari poput stihova iz *cajki*, korupcije u UEFI, absurdno visokih cijena lego kocaka, pjesama Justina Biebera i rupa na cesti na kojima cijelu srednju školu namještaš kralježnicu zaključiti da su stvari takve kakve jesu i da se ne mogu promijeniti. Mogu se promijeniti, i za to postoji bezbroj primjera u prošlosti, a postojat će i u budućnosti.

Raditi na boljem svijetu ne znači uzdisati na filmove koji o tome govore, umirati na hipijevske pjesme i govoriti: “Samo ljubavl!” To ne znači ginuti za neku apstraktnu budućnost i sanjariti o tome kako nikad neće biti. To ne znači govoriti svojim prijateljima o tome. To definitivno ne znači pisati članak u našem *Odjeku* o tome. To znači odabrati svoje konkretno mjesto u slagalici i napraviti nešto stvarno, opipljivo. To znači biti zadovoljan onim što si danas učinio da svijet bude bolje mjesto.

To ne znači da trebaš imati veličanstvene osjećaje koji gore kad god nekom treba istisnuti prišt ili pridržati vrata. To ne znači da svaku večer moraš plakati nad sudbinom svih 167 ljudi koje znaš da su tužni. Svakako ne znači da moraš pustiti suzu na svakog tronožnog psa na *Reelsu*. To ne podrazumijeva da moraš biti fantastični *jud*. Ako već moraš, budi takav kakav jesи. Ali pronađi stvarnu potrebu u svijetu, i zadovolji je.

Ako si stvarno ambiciozan, možeš napustiti svoje prijatelje, svoju zemlju i prijaviti se da radiš u Siriji za ADRA-u. Vjerovali ili ne, i u Siriji možeš biti dama, lakirati nokte, izaći na lijepo mjesto, i od tamo možeš putovati na lijepo svjetske destinacije, a opet biti dio svjetske slagalice. Znam nekog takvog.

A ako ti je Sirija *too much*, možeš biti medicinska sestra koja se iz puna srca bori za nečiju majku koju nitko u bolnici ne *šljivi* jer je prestara, socijalni radnik koji se bori za prava napačenog oca, ili bogati poduzetnik koji će odvajati veći dio novca za ondje gdje je najpotrebniji. To nekima može značiti cijeli svijet. A možeš biti i radnik na cesti, profesor, astronaut ili poštar koji radi više nego što se od njega očekuje.

Kad sam bio klinac, volio sam slagati *puzzles* koji su imali dobre kontraste boja. Da znaš da su smeđe ovdje, zelene tamo, plave gore. Lako nađeš mjesto svakoj *puzzli*. A onda je bila jedna slagalica gdje je pola *puzzli* bilo nebo. Pa ne znaš koja je sad plava, koja svijetloplava, koja sivoplava, a koja tamnoplava. Život je više nalik tome, jer stvari često nisu jasne. I ne znaš koje je točno tvoje mjesto. Ne brini se previše oko toga. Katkad jednostavno uzmi *puzzlu* koja otprilike odgovara, nabij je unutra i ne opterećuj se pojedinostima. Ne treba biti perfekcionist.

Na samom početku Izajijine knjige (1. poglavlje) vidimo Boga koji je uzrujan zbog *puzzla* koji su razbacani po stolu, umjesto da se slože u neku sliku. On drži govor u kojem kao da kaže: Prestanite se samo šetkati po crkvama i saborima. (vidi 1,12) A onda zapravo kaže: "Učite se dobro činiti: težite za pravdom, pomažite potlačenomu, pribavite pravicu siroti, branite udovicu." (vidi 1,17) Naravno, Bog ne poziva na bojkotiranje crkve. Pogotovo ne da bi subotom ujutro u pidžami na YouTubeu pratio propovjedi stranih šarmantnih pastora. Crkva je važna. Ali Bog te poziva da pored slušanja, govorenja i čitanja učiniš još nešto.

Taman pišem ovaj odlomak nakon što sam dovezao svoje srednjoškolce s dječje radionice. Imali su nastavu, imaju što za učiti, imaju sigurno i svoje probleme, ali su odlučili provesti večer vozeći se u kombiju na dječju radionicu. Na trenutak su i sami postali klinci da bi djeca zbog koje su došli imali još jedan sretan dan u tjednu. Imaju išarane ruke i više iskre u očima. I učenici i djeca.

Pročitaj ponovno redak koji se nalazi na početku ovog članka. Iza svega toga postoji duboko, tiho, ali nevjerojatno snažno vodstvo. Božje vodstvo. Nisi sâm. Postoji veća slika. Ali se ne zna hoćeš li se uklopiti u nju. Ti biraš.

“

Ako želiš da tvoj život nešto znači, ne moraš imati visok IQ. Ne moraš imati visoku emocionalnu inteligenciju. Ne trebaš biti pametan. Ne trebaš dobro izgledati. Ne trebaš biti iz dobre obitelji ili dobre škole. Samo trebaš znati nekoliko osnovnih, jednostavnih, veličanstvenih, očitih, nepromjenjivih, vječnih stvari, dopustiti da te obuzmu – i biti spreman svoj život dati za njih.

John Piper

”

POUČNE ŠALE

Brat

Maleni dječak se prije spavanja molio Bogu da dobije malog brata.

Kad se ujutro probudio, uvidio je da nije dobio brata. No to ga nije pokolebalo; ponovno se molio za brata. Kad se opet probudio, vidi je da opet nema brata. Bio je razočaran i odlučio je da se više neće moliti.

Nakon nekoliko mjeseci otac ga je odveo u bolnicu, u posjet mami. Kad su stigli, dječak je vidi da mama drži malog brata na desnoj ruci, i još jednog brata na lijevoj.

— Vidiš, sine, — rekao mu je otac, — ti si se molio za brata, i Bog ti je uslišao molitvu. Nije odmah, kako si očekivao, ali ipak jest. Nemoj se nikada prestati moliti Bogu.

— Da, tata. Ali da nisam prestao s molitvom nakon druge večeri, tko zna koliko bi bebača bilo.

**29.12.2023. - 2.1.2024.
CIJENA: 40€**

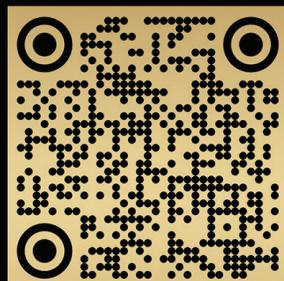
DOČEK ZA MLADE OD 16 DO 30 GODINA
(BROJ MJESTA JE OGRANIČEN)

ROK PRIJAVE:

15.12.2023.

ADRESA:

KAC SPLIT,
ZAGREBAČKA 7,
21000, SPLIT

ORGANIZIRA: ODJEL ZA MLADE HK
KONTAKT: odjel.mladih@gmail.com